

אני לא יודע מדוע אבל על כל זה יש לי בכל זאת איזון
 סולידאריות עם חברי השוטרים. מה שהפליא אותי בזמן שעבדתי במישטרה זה שהשוטרים שהרביצו לא היו מיפלצות, בכלל לא. הם היו חברה טובים, וכאשר הלכו הביתה היו אבות טובים, ובעלים מסורים.

הם התנהגו כאילו המכות לנח קרים הם חלק מהתפקיד. כמו גננת המשליטה סדר בין הילדים, וכלל לא פיתחו רגשיאשמה בגלל זה. להכות השוטים היה מינהג כלי כך נפוץ. שאם הייתי מונה שמות, הייתי יכול להביא לפיטוריהם של מחזיתי השוטרים, אבל מה זה היה עורר? האם זוהי המטרה, הרי אנחנו רוצים מישטרה טובה, והלק מהשוטרים שהיכו הם שוטרים טובים, אפילו אלי דרון, שר היה שוטר טוב, מתוחכם, נהג להכות בחקירה.

נתקלתי בפעם הראשונה באלימות כלפי חשודים ימים מיספר אחרי שהתגייסתי למישטרה. עברתי לעבוד במישטרת מרחביירקון, ונצטוויתי להביא נער שנחשד בגניבה במכולת. הלכתי לשם וביקשתי מהנער שהיה כבן 17 לבוא איתי, אך הוא סירב, קילל והתחצף. לא התרגשתי, הזמנתי ניידת וחייכתי. כשהגיעה הניידת שאל אותי השוטר הוותיק שהיה בתוכה: "למה הוא לא בא איתך?" סיפרתי לו שהבחור התחצף וקילל אותי, אז לקח אותו השוטר הצידה, הכניס לו כמה מכות טובות, ואמר לו "שתדע בפעם הבאה לבוא עם שוטר ברגע שיבקש ממך! ואל תתחצף לשוטרים".

אני זוכר שהרהרתי אז כמה זה מוזר. אותי הדבר בכלל לא הרגיז, למרות שהקללות הופנו אלי, ואילו שוטר שלא נפגע היכה את הבחור. זה מקובל להכות נוער, אחת הקבוצות המוכות ביותר עליידי שוטרים הם בני ה-17-18. גם לי ערבים נהגים להרביץ, היחידים שאינם מוכים בתחנות מישטרה הם עבריינים כבדים, שהשוטרים יודים עים, כי הם קשוחים, אינם מושפעים מכות, ואנשים חשובים, כל היתר מקבלים מכות, מי פחות ומי יותר.

להכות קצת את החשוד

ב מרחביירקון יש מחלפתחוקרות א' רב' א' חוקרת עבירות קלות, וב' חוקרת פשעים, החל מגניבה. כלילה יורדים החוקרים של חקירות ב' ומצטריפים אל חוקרי א' בחדר 59. זהו בעצם דירה קטנה, הנמצאת בקומתהקרקע של בניין המישטרה, מאחורי החדר הגדול אליו נכנסים. הוא חשוף וריק כמעט לגמרי. יש בו רק כמה ספסלים מעץ פשוט, ושולחן גדול העומד במרכז החדר. מאחור נמצאות דלתות המובילות אל עוד שלושה חדרים קטנים, בהם עובדים החוקרים, כאשר הייתי במקום, ומישהו היה מחזיק להרביץ נהגתי לבקש ממנו שיעבור לאחד החדרים הקטנים, ולא יכה בנוכחותי. למרות שידעתי שזהו מינהג מקובל, לא הצלחתי להסתגל למכות.

אחד התיקים בהם חקרתי נלקח ממני על ידי חוקר אחר, הוא התחיל מכה את החשוד, וראיתיו מריבץ לו שתי סטירות מצלצלות. אז יצאתי מהחדר. כעבור שנה נקראתי אל ביתה המישטרה. סניגורו של ה"איש, ביקש להוכיח, כי מרש הוראה, וההודאה נסחטה ממנו במכות. עליתי על דוכן העדים ברגשית מעורבים. אבל הסניגור שאל אותי רק שאלה אחת: האם אתה היתת את הנאשם? על כך יכולתי לענות בלב שלם שלא עשיתי זאת: והוא לא הוסיף לשאול. ירדתי מעל לדוכן העדים ונשארתי מהורהר, זו שאלה של מצפון, האם הייתי צריך להתנדב ולהעיד, כי למרות שאני עצמי לא הייתי, ראיתי כי האיש הוכה? אמרתי

מכים בפה כדי לא להשאיר סימנים בשפה. בדרך כלל משתמשים במכשיר הקשר, ומכים בו בראשו של העציר. לפעמים משתמשים בקתהאקדה, ולרוב בידיים. לפעמים כובלים את העציר באזניים ומושכים בהם בחזקה, זה מכאיב מאוד, ואפשר לתרץ את הפצעים בכך שהעציר התנגד לכבידתו.

לשחק כדורגל

ר מיקרה אחד ראיתי כיצד דחפו את ראשו של נחקר לפתח הזבל בחצר התחנה, החזיקו את ראשו בתוך הזבל עד שידבר. אם נשארים בכל זאת סימנים על גופו של החשוד, מחזיקים אותו במעצר 48 שעות. זוהי התקופה שמותר להחזיק אדם במעצר בלי להביאו בפני שופט. 48 השעות הללו הן המתנה של השוטרים. במשך זמן זה מגלידים פצעים, ומתאחות סריטות, ואז משררים את האיש.

לפעמים בשעות הלילה נוהגים לקחת נחקרים לשפת הים. קוראים לזה בסלנג "לשחק כדורגל". ושם בחולות ראשון לציון או תל אביב מגלגלים את הנחקר בחול, ובוועטים בגופו ובראשו. שאלתי כמה פעמים מדוע צריך לצאת לחולות כאשר אפשר להכות בתחנה כמה שרוצים, ואף פעם לא קיבלתי עלי כך תשובה מספקת. כנראה שזו חלק מההווי.

יש תחרות סמויה בין מחלקות שונות במישטרה מי קשוח יותר. המדור המרכזי בתל אביב היה ידוע מאז ומתמיד כמי שנוהג ב"אלימות". אולם מחלק חקירות במרחביירקון היה מתגאה שלימדו המדור המרכזי הוא גדנ"ע. יש שוטר אחד בירקון, בעל גוף אדיר, הוא נוהג לתפוס את החשודים לטפל בהם טיפול נמרץ, ואז הוא אומר: "אני השוטר... אתה תזכור אותי מעכשיו, וכאן באיזור לא תעשה יותר דברים כאלה". שוטרים מעוניינים לנקות את האיזור שהם מופקדים עליו, לכן לפעמים לוקח על עצמו שוטר את תפקיד המגרש ואז הוא מתנהג באלימות.

שקרים איומים

ל מרות כל המכות שמקבלים חשודים, נפתחים רק מעט מאוד תיקים ירוקים. (תלונות נגד שוטרים). המישטרה החוקרת את עצמה אינה מעוניינת לעשות פירסומת לנוהג זה. ולכן, כל תיק שלא מעורב בו אורח נסגר ב"קט. כל תירוץ של שוטר, אפילו הוא טיפשי ובלתי מתקבל עליהדעת, מוכה אותו במישפט. שהרי גם הקצינה הפותחת תיקים כאלה השתתפה בעצמה בחקירות. והיא יודעת איך דברים מתנהלים.

גם כאשר יש תעודה רפואית, הי מוכיחה, כי נגרמו חבלות חמורות, ונשארו סימנים גופניים במעיים הנאשם יודע, כי השוטר בדרך כלל כי העציר ניסה לברוח או חבט את ראשו בקיר, וכך נפגע. לפעמים בבית המישפט, יושב לו העבריינין על ספסלי הנאשמים, ועל דוכן העדים עומד שוטר המעיד בשבועה, ומספר שקרים אימים. הנאשם יודע, כי השוטר במקרה איזה צורה יש לצדק או? השופט טים בכלל נמצאים באולימפוס, הם לא מכירים את המציאות, ורוחקים ממנה מרחק שנות אור.

כל מה שהייתי רוצה להשיג על ידי סיפורי זה הוא שהמישטרה לא תחקור את עצמה, שימונה גוף נפרד שיטפל בתלונות על אלימות שוטרים. כך שאפשר יהיה לבחון זאת בצורה אובייקטיבית. אז אוכי יחרו השוטרים קצת יותר, הם לא ירצו לסכן את עתידם בגלל כמה מכות לאיזה עבריינין קטן.

אילנה אלון

מכות במישטרה

סיפורו המלא וגלוי-הלב של שוטר, שהיה יוצא-דופן בין חבריו. לא השתמש באלימות וסלד ממוכות. כיצד הרגיש, מה חשב, ומה הן הצעותיו — כפי שסופרו לאילנה אלון.

דיס-אורחיים, וחברתו היתה עימו. ליד בית החולים הסתבך בקטטה עם חברות-ביריגים שקראה לו: "בן-זונה". הוא הזמין ניידת, ותפס חלק מהחבורה. כל הילדים הללו הוכו כי התחצפו לשוטר. כעבור ימים אחדים הובאו שני נערים ל"תחנה, ופתאום התגלף עליהם ה"שוטר בשפף קצף, והיכה אותם מכות נמרצות. לא הבנתי מה קרה, חשבתי שהם נאשמים ברצח או בחבלה ולכן הוא מכה. אבל הוא סיפר לי שהם שניים מאותה חברת רה שקיללה אותו ליד בית החולים. במקרה כזה למכות יש גם הכי לית של ענישה מיידית. השוטר ה"שב שאם יגיש תלונה על העלבתי שוטר, העניין יתגלגל בבתי-דין פט חודשים ארוכים, ולבסוף יטיל השופט עונש של קנס על הנאשם, שיהיה חסרה-השפעה לגביו. בעוד שמכות הניתנות על-המקום הרבה יותר אפקטיביות. קבוצה אחת המוכה כמעט ב"אופן שיטתי: הערבים. כל ערבי שנעצר חוטף מכות. ביחוד שוני אים חוטפים את הסרטורים הרבים. יש סרטור אחד ב"פ, ערבי